

За якість та безпеку життя! • For Quality and Safety of Life!

Університетський УКУР'ЕР

ГАЗЕТА НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ БЮРЕСУРСІВ І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ • КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Газета виходить з вересня 1956 року

№4 (1926) 27 травня 2011 року

НАШІ ІНТЕРВ'Ю

ІННОВАЦІЙНЕ ДЕРБІ, або Чи допоможе технопарк стати мільйонером українському вченому?

"Університетський кур'єр" (№3 за квітень ц.р.) вже детально розповідав, що в університеті створено міжнародний науковий парк "Біобезпека природокористування та якість життя" і перспективи, які він відкриває. Сьогодні ж мова піде про нюанси створення наукового парку та потенційну можливість українського вченого стати багатою людиною завдяки участі в ньому. Що найперше переслідують організатори інноваційних технопарків? - з цього розпочалася розмова нашого кореспондента з президентом наукового парку "Біобезпека природокористування та якість життя" НУБіП України, ректором університету академіком Д.О. Мельничуком.

— Головне завдання, яке стоїть перед ними і, відповідно, перед нами теж, — це створення такого комфортного середовища, де б однаково добре почувалися вчені, винахідники і бізнесмени, які прагнуть пов'язати свій бізнес із хай-теком. Донедавна в Україні створити таке середовище не дуже вдавалося. Чому б нам не змінити картину на краще?..

— Тема технопарків — не нова...

— Так. Скільки "за" і "проти" їх створення сказано — і не злічити, а загальні думки так і не дійшли. Їх прибічники з самінського початку переконували, що це — ледь не єдиний порятунок для нашої занедбаної промисловості, опоненти ж, оперуючи даними КРУ, доводили: технопарки — шпартина для нечестних на руку бізнесменів і звязаних з ними очільників від науки, що дозволяє розкрадати державні кошти в особливо великих розмірах.

— А що вчені?

— На жаль, протягом тривалого часу вони не змогли навести жодного вагомого аргументу, що за допомогою технопарку вдалося розробити якусь революційну технічну новинку, яка успішно вийшла на світовий ринок. Реальними були тільки графіки і таблиці, із яких випливало, що нібито податкові пільги, надані технопаркам, починають позначатися на одержуваному прибутку і, мовляв, невдовзі він перевищуватиме пільги. Тоді все закінчилось тим, що у технопарків пільги відібрали і навіть порушили кілька кримінальних справ.

Нова влада прихильніше ставиться до технічних парків і готова їх підтримувати, що і засвідчує створення міжнародного наукового парку "Біобезпека природокористування та якість життя" НУБіП України. Але й сьогодні картина інноваційної діяльності ще далека від пітеронів на іподромі: старт дано, але дербі мляве.

— У чому суть таких проектів?

— Уряд здійснює відбір відповідних програм для розв'язання важливих державних завдань. Саме тому ім і надають податкові і митні пільги. Звісно, за рахунок держбюджету можна фінансувати лише над-

звичайно важливі проекти національного масштабу.

Цікаво, що в країнах із розвиненою економікою найбільш обсяги прибутку дають переважно інноваційні проекти — так звані проекти масової інноваційної діяльності. Це може бути зовсім невеличке вдосконалення якогось звичного нам побутового приладу або що. І запропонувати його можуть не інженери, а хоча б ті ж дизайнери. Якось американські художники, надавши більш привабливого вигляду моделі ходильника, розробленому на одній з фірм, добилися того, що масштаб його продажу зрос у десять разів! Хіба це не показує величезні масштаби інноваційної діяльності? Проте в нашій країні правил, які допомагали б їй ефективно розвиватися, тривалий час не було. Більш того, законодавство було розроблено так, що між основними учасниками масової інноваційної діяльності виникали перешкоди.

— А хто головні учасники цього процесу?

— Перш за все, це наукові групи, спроможні генерувати конкурентоспроможні ноу-хау плюс фахультети і кафедри з їх якістю людським капіталом. Щоправда, із всього масиву ідей, які вони напрацюють, справді конкурентоспроможними можна вважати максимум п'яти відсотків. Друга група — високотехнологічні компанії, які вже зайняли свою ринкову "нішу" і вивели туди власну продукцію. Вони можуть втриматися на ринку, тільки постійно підкіндуваючись потоком ноу-хау і якістю людським, скажімо так, капіталом. Тому керівництво таких компаній має налагоджувати зв'язки з інтелектуальним середовищем на багато років перед. На жаль, наше українське законодавство не було зорієнтоване на таку ефективну співпрацю. До того ж, і сам університет, що генерував ноу-хау, не міг офіційно раніше займатися комерціалізацією науки, що зараз стало важливо складовою розвитку суспільства.

У розвинених країнах, якщо вчені розробляють своє ноу-хау, він його патентує. Потім компанія, яка побачила у цьому винаході комер-

ційну перспективу, укладає з власником патенту ліцензійну угоду і таким чином гарантує йому в подальшому частину прибутку від реалізації продукції із застосуванням цього ноу-хау. Ця прозора і доволі проста схема дозволяє талановитому науковцеві стати багатою людиною. А розумне українське законодавство має стимулювати вітчизняного вченого, аби він не залишив назовсім свій виш, як це нерідко трапляється сьогодні, а віддавав йому свій інтелектуальний потенціал. Саме в університеті він може бути більш ефективним, ніж поза ним: тут він має для успішної роботи всі умови, зрештою, може розраховувати на наукову школу, у якій виріс в успішну людину.

— Але ж коли він генеруватиме оті ноу-хау, якщо у нього велике педагогічне навантаження?

— Так, навантаження науково-педагогічного працівників у вищих навчальних закладах справді дуже високе. Але ж наш виш — університет дослідницького типу, де вдало поєднують навчання і наукову діяльність, вони — нерозривні частини єдиного цілого: педагогічні працівники навчають студентів на основі передових досліджень, у яких беруть участь, а студенти навчаються не тільки на звичних лабораторних дослідах, а відразу ж знаються з останніми розробками, над якими працюють їх викладачі-дослідники. Такий тандем сьогодні в університеті стає звичною картинкою. Приклад? Ну хоча б Українська лабораторія якості і безпеки продукції АПК та довкілля. І це не єдиний приклад.

— А яка мотивація цим групам йти назустріч одна одній? І звідки надходять кошти?

— Гроші можуть приходити від бізнесу, оскільки саме він зацікавлений у перспективі. Сьогодні бізнесмен, який працює у високотехнологічному бізнесі, розуміє, що обійти конкурентів можна лише за рахунок постійного привнесення в продукцію нових знань. Саме тому він має бути зацікавленим на довгостроковій основі співпрацювати з інтелектуальним середовищем. Вчені, пра-

Закінчення на стор. 2

ПАМ'ЯТЬ

Травень, місяць Перемоги

Напередодні 66-ї річниці Великої Перемоги на меморіальному комплексі студентам і співробітникам університету, які полягли на полях Великої Вітчизняної війни, за традицією пройшов мітинг-реквієм. Лунали ширі слова подяки на адресу живих фронтовиків Великої Вітчизняної, пам'яті тим, хто не повернувся з війни. До підніжжя пам'ятника лягли живі квіти, вдарив військовий салют. А на очі і у ветеранів, і у нинішнього молодого покоління мимоволі набігла слізоза.

Патріотичними подвигами пронизана вся історія Великої Вітчизняної війни загалом і її кійські сторінки зокрема. Свій внесок в оборону Києва, боротьбу з фашизмом зробили студенти, викладачі й співробітники нашого університету. У перші дні війни до Червоної Армії добровольцями вступили понад тисячу осіб, більше двохсот — до народного ополчення (штаб винищувального батальйону знаходився у підвальні сучасного 3-го навчального корпусу), чотириста — до загонів захисту важливих об'єктів Голосієва та мобілізовани на роботу по зведеню укріпрайонів навколо Києва. Для увіковічнення їх подвигу на території університетського містечка зведені меморіальні комплекси студентам і співробітникам університету, які полягли на полях Великої Вітчизняної війни. Саме на місці, де він стоїть зараз, точилася жорстокі бої. Прообразом центральної фігури меморіалу — бронзовій скульптурі студента-захисника — став третіокурсник факультету агрохімії і грунтознавства, голова студентського профкому Київського сільськогосподарського інституту, розвідник штурмового загону Микола Скиба. Він поліг 5 серпня 1941 р. під час виконання бойового завдання.

У Голосіївському лісі пролягала лінія оборони Києва. Тут здійснив свій подвиг студент лісотехнічного інституту Яків Близнюк, який, об'язавши гранатами, кинувся під гусениці бронемашини. Його товариш по навчанню третьокурсник Леонід Богуш, використовуючи досвід, здобутий у радянсько-фінській війні, навчив народних ополченців застосовувати пляшки із "коктейлем Молотова". Та поліг він не тут: після голосіївських боїв доля дала йому ще кілька тижнів життя: він геройчно загинув на Полтавщині.

З газетних публікацій нам відомо, що 4 вересня 1941 р. під час бою в Голосіївському лісі загинув один із командирів народного ополчення Кузнецов. Його замінив і повів бійців в атаку студент факультету механізації Вільям Давидов, якого тоді було важко поранено. При виконанні бойового завдання, підтримуючи зв'язок підрозділу під безперервним вогнем ворога, загинув його однокашник Борис Веремецький.

Іх, похованіх в голосіївській землі, пам'ятають...

R.Сопівник,
директор ННЦ культуру-виховної і соціальної роботи

Від редакції. А скільки ще непохованіх бійців Червоної Армії сплять вічним сном на полях жорстоких боїв! Знайти і упокоїти їх прах, повернути історії їх імена — напіш з вами завдання. Стаття "Не плач, солдате, не плач... 2" — саме про це (читайте на стор. 5).

РЕЙТИНГ

З ТОП-10

Кафедра ботаніки (9-те місце).

НОВІ ЗНАННЯ

Щоб і викладач, і студент знали найсучаснішу техніку

Компанія CLAAS звернулась з листом до ректора НУБіП України академіка Д.О. Мельничука, щоб, попри низку святкових днів, провести у травні на базі університету міжнародний семінар "Нові методи підготовки спеціалістів АПК" для викладачів вищих навчальних закладів України, Російської Федерації та Республіки Білорусь. Це перший подібний семінар, що пройшов за підтримки й участі трьох світових компаній-виробників продукції сільськогосподарського машинобудування – CLAAS, Vaderstad і Lemken – на терені Східної Європи. Знаково, що він відбувся саме у нас, в мальовничому Голосієві. У ньому взяли участь 67 викладачів з 15 аграрних вишів України, 3 російських і 2 білоруських вузів.

Мета семінару – надати його слухачам як матеріал з нових машин, що були представлені на цьогорічних весняних міжнародних виставках і нещодавно вийшли на ринок, так і методику викладання сучасної сільськогосподарської техніки. Наприклад, у підрозділі компанії CLAAS – CLAAS Academy – розроблені сотні технічних мультиплікацій і навчальних посібників з конструктування та дизайну зерносібіральних і кормозбиральних комбайнів, машин із заготівлі трав, сучасних мобільних енергетичних засобів, які дозволяють полегшити навчальний процес і підвищити його наочність. Усі компанії зацікавлені в тому, щоб завтрашні випускники вишів і потенційні співробітники даних європейських фірм-виробників були підготовлені до роботи з сучасною технікою.

Учасники семінару змогли ознайомитись із системами супутникової навігації в галузі землеробства й рослинництва Telematics (система моніторингу за машиною), картографування урожайності Precision Farming (точне землеробство) – розробками фірми AgroSystems, дочірнього підприємства CLAAS, і, звичайно ж, із сучасною лінійкою техніки компаній і останніми розробками CLAAS, Vaderstad і Lemken, які тільки готуються вийти на ринок.

Відбулась презентація нової програми співробітництва компанії CLAAS із вишами країн СНД, підтримки проведення в травні наступного року на базі НУБіП України студентської олімпіади з спеціальності "Машини та обладнання сільськогосподарського виробництва", що представляє більші можливості талановитим студентам і викладачам вищих навчальних закладів.

В.Дубровін, директор технічного ННІ

КОМПЛЕКС НУБІП УКРАЇНИ

В структурі НУБіП України створено новий навчально-науковий інститут – рослинництва, екології і біотехнології. До його складу увійшли факультети агробіологічний, біотехнології, екології і сталого розвитку плюс факультет прикладної біології та лабораторної справи, створення якого планується.

Директором новоствореного ННІ призначено член-кореспондента НААН України професора М.Д.Мельничука.

ВІТАЄМО!

Грамотою Верховної Ради України за заслуги перед українським народом нагороджено професора кафедри електропостачання ім. проф. В. М. Синькова Г.Б. Іноземцева. Так відзначено його особистий внесок у розвиток вітчизняної освіти і науки та багаторічну плідну науково-педагогічну діяльність.

xxx

Учасник Всеукраїнського видавничого проекту "Науково-освітній потенціал України", НУБіП України відзначений його дипломом.

НАШІ ІНТЕРВ'Ю

ІННОВАЦІЙНЕ ДЕРБІ,

або Чи допоможе технопарк стати мільйонером українському вченому?

Закінчення. Поч. на стор. 1

циючи в університеті, зможуть захищати свої ноу-хау патентами і, створюючи в структурі наукового парку компанії, – впроваджувати свою продукцію. Таким чином, тепер наші науковці, працюючи в університеті, за рахунок таланту і працьовитості зможуть на законних (і при цьому сприятливих) умовах стати справді багатими людьми. Від них вимагається одне – справді висококонкурентне ноу-хау.

– Але ж, на жаль, поки що на хай-теку в Україні ніхто не заробив великих грошей...

... але ж хтось має стати першим? А у світі ж на цьому роблять великих грошей. І найбільш прикрям є те, що роблять їх зовсім молоді люди, які ще недавно були громадянами України. А якби лишилися ними – мрія про мільйонні статки так, очевидно, мріє і залишилася б. І це тому, що не були створені умови для ефективної діяльності у цій сфері. Але відтепер картина суттєво має змінитися, і ми розраховуємо на наукову молодь університету, яка складає значну частину координаційної ради національного парку.

– Та, як би там не було, а багато хто скаже: бізнес – для університету не основне.

– Справді, для університетів нехарактерна масштабна діяльність на ринку, бо в них інше завдання – навчання на високому рівні і проведення наукових розробок. Коли йдеється про масову інноваційну діяльність, про великі ринки з господарською конкуренцією, то ми не можемо бути відносно із продуктивними працівниками, і успішними бізнес-менеджерами. Тут треба задіяти компанії, що мають досвід роботи в ринкових умовах. Бо без партнерів – ними можуть стати як зарубіжні, так і національні високотехнологічні компанії – ми таку діяльність не зможемо здійснити, оскільки нам потрібно залишатися університетом. Це наше головне завдання.

– На Заході дуже популярний такий інструмент інновацій, як бізнес-інкубатори...

– Так, бізнес-інкубатор – дуже важливий елемент наукового парку, який відіграє велику роль у розгортанні масових інноваційних процесів. І ми зараз працюємо над створенням нового бізнес-інкубатора. Першою з його функцій має бути експертна діяльність. Люди, які тут працюють, по-перше, мають орієнтуватися в потребах ринку, по-друге, добре розбиратися в можливостях науки, і, по-третє, чітко узувати, які наукові розробки можуть пройти весь ланцюжок комерціалізації від науки до продукту. Тільки після таєї експертизи проходитиме конкурс ноу-хау, які можуть бути комерціалізовані. Після такого відбору, аби автор не був пограбований під час реалізації проекту, розробка патентується.

Якщо запропоноване ноу-хау – довгострокової дії, бізнес-інкубатор допомагає організувати під нього нову компанію, засновниками якої стають учений і науковий парк. Він тому і називається бізнес-інкубатором, що його задача – виростити нову компанію і випустити її у світ.

– Сумнівів у тому, що в університетському науковому парку народяться гарні ідеї і, відповідно, з'являться гарні розробки, немає. Але, приміром, і в Росії, де працюють над аналогічними проектами, ламають собі голову: яка доля чекає їх на ринку при нестачі досвіду і кадрів...

– В Росії на інноваційну діяльність зараз віділяють шалені гроші, мільярди доларів. Але при цьому воно знаходиться під жорстким контролем держави, а це призводить до певних негативних наслідків. В Україні ж з'явився ряд високотехнологічних компаній, які дедалі менше працюють під егідою держави або з політичною підтримкою певних фінансово-політичних груп і все більше – у ринкових умовах. Для них, повторюється, єдиним виходом є пошук талановитих і компетентних людей, залучення їх до роботи у високотехнологічному секторі і постійна модернізація продукції. Високотехнологічний бізнес – найбільш рентабельний у світі, і його організація сама по собі – справа прибуткова.

– Коли вже згадали про Росію... Наша газета вже розповідала про творчу співпрацю НУБіП України і Астраханського державного технічного університету в плані розведення цінних порід риб. Чи знайшла турбота про відновлення поголів'я осетрових в Україні своє відображення в наукових проектах новоствореного парку?

– Так. До цього проекту буде залучено найбільше навчально-наукових інститутів нашого університету – ННІ тваринництва та водних біоресурсів, Український ННІ якості біоресурсів та безпеки життя, ННІ енергетики і автоматики, технічний ННІ. Їх вчені опікуються створенням модельного навчально-виробничого підприємства з розведенням і вирощуванням риби, де розводитимуть цінні породи риб, в т.ч. і осетрових. Я якщо їм це вдається, а я переконаний, що так і буде, то осетер, який колись в Україні дивиною не був, знову повернеться в її води. Можливо, ми поєднаємо свої зусилля із Херсонським осетровим заводом, де є фахівці досить високого рівня, але застаріла матеріальна база.

– А загалом науковці НУБіП України вже зараз пропонують 18 реальних проектів, впровадження яких забезпечить розвиток наукового парку.

– Про три з них – "Євросело XXI століття", створення потужного підприємства по обробці деревини, спільний українсько-американський проект з переробки радіоактивної деревини та попередження пожеж в зоні Чорнобильської АЕС – "Університетський кур'єр" вже розповідає. Що ще в портфелі наукового парку?

– Створення навчально-виробничого полігона по вивченю та випробуванню трансгенних організмів, науково-інноваційного діагностичного центру ДНК-технології для оцінки видової специфічності та якості і безпеки біоресурсів і навколошнього середовища (ННІ рослинництва, екології та біотехнологій, Український ННІ якості біоресурсів та безпеки життя, ННІ енергетики і автоматики, технічний ННІ). Їх вчені опікуються створенням екологічно чистої та органічної продукції.

– Чи співпрацюватиме університет з НАНУ?

– Так, перспективами, які відкриває наш науковий парк, зацікавилися і в Національній академії наук України. Коли я доповідав там про його створення, президент академії Б.Є. Патон висловився за співробітництво. Тож з часом кілька науково-дослідних інститутів НАНУ стануть партнерами міжнародного наукового парку "Біобезпека природокористування та якість життя" НУБіП України.

– Дякую за розмову.

Інтерв'ю провів В.Обрамбальський

ЛЮДИ ТВОЇ, УНІВЕРСИТЕТЕ

Перший доктор наук університету в царині філології

Надзвичайно важливою компонентою концепції стратегічного розвитку університету є кількісне і якісне зростання наукового потенціалу його викладачів. На сьогодні серед наукових та науково-педагогічних працівників університету 302 – доктори наук, ще 1192 – кандидати. Далеко не кожен сучасний виш може мобілізувати такий науковий потенціал. Особливо це важливо сьогодні, коли вітчизняні ВНЗ змагаються за статус дослідницьких. Приємно відзначити, що нещодавно штат наших докторів наук поповнився ще кількома. Серед них – завідувач кафедри української, англійської та латинської мов імені М.О.Драй-Хмари А.М. Безпаленко, який отримав диплом доктора філологічних наук. Це перша докторська дисертація з мовознавства, яку захищено нашим колегою за останній піввік університету.

– Анатолію Мілєтійовичу, тема Вашої дисертації?

– ... "Слово в аспекті гештальт-теорії. Принцип суміжності у мові". Вона присвячена з'ясуванню психічних механізмів, що лежать в основі змін у мові, зокрема задійснено спробу наблизитись до розуміння глобального питання: чому ми одним і тим самим називаємо різне і, навпаки, різним – одне і те саме. Себто з'ясувати базові, глибинні витоки глобальних явищ у мові, а відтак проникнути у таємницю нашої свідомості і зрозуміти особливості мовного відображення дійсності.

– Амбітно! Очевидно, що це дослідження є не лише суто мовознавче, а якось повинно бути пов'язане з іншими науками.

– Сьогодні на наукі мало чого досягнеш, якщо замкнешся у рамках лише однієї галузі. Філософ М.Бунге справедливо зазначав, що "ізоляція будь-якої дисципліни є вірним показником її ненауковості". Тому природно, що дослідження вимушене і органічно пов'язане з психологією, нейрофізіологією, логікою, етнографією, мистецтвознавством, фізигою і базується на матеріалі 38 генетично різних і різноструктурних мов. Окрім того, було проведено серію психолінгвістичних експериментів.

– Можете проілюструвати суть дослідження на прикладах?

– Чи замислювались ви над питанням, чому при друкуванні ми робимо описки типу Румболдт за міст Гумболдт, сдов'янський за міст слов'янський тощо. Подивіть-

ся на клавіатурну дошку, і ви зрозумієте, чому замість г "вистрібнуло" р, а не, скажімо, ф; замість л - д, а не, скажімо, к. Це тому, що клавіші з цифрами літерами є суміжними у загальному гештальті клавіатурної дошки. Відбулося неточне виділення фігури у гештальті: замість однієї фігури було виділено суміжну. Це являється розкідом влучань за принципом суміжності. Приближно те саме відбувається і при номінації. Одна білявка якось оголосила: "А сейчас режисер Никита Михалков споет нам песенку про пчелу". У даному випадку маємо також саме неточне влучання, що і при помилковому виборі клавіші, але влучання номінаційне з своєю природою. В результаті цого відбувається зсув у змісті слова "пчела", бо воно набуло конкретивного значення "шмель". Такий самий розкід влучань має місце і у фонетичному експоненті слова, через що часто пишуть сидіти замість сидіти, лижати замість лежати, а в англійській мові утворюються в нормовані варіанти вимови: e/i на місці другого голосного в слові project та ін. Так зароджується мінливість у змісті слова і у його звуковому експоненті. Отже, в основі мінливості мовного знaka, крім інших причин, лежать ті ж самі причини, що і в основі мінливості наших рухових кліше. Тобто до мовних фактів може бути застосовано психофізіологічну теорію рухів, розроблену професором М.О.Бернштейном. В основі мовних змін лежить незбіг у виділенні фігур мовцем і слухачем у гештальті (або у

гештальтах) мовного знака. Згодом, у результаті повторювання, такий незбіг призводить до ентропії первинного стану форми або змісту мовного знака. Так зароджується ЗМІНА, яка переростає в варіативність мовного знака.

– Про "гештальт" і "гештальт-теорію" більшість має дуже туманне уявлення...

– Гештальт – це комплексний наділібр з діяльністю, у якому спільною долею нашого сприйняття об'єднується кілька менших елементів так, що утворюється нова, вища системно-структурна якість, яка не зводиться до суми її складників. Будь-який із цих елементів у певний момент комунікації може виділятися як фігура, решта слугують фоном. Структуруюча сила гештальту настільки велика, що при комунікації один із його елементів може не розрізнятися з іншим і таким чином легко виступати його замінником. Таке змішування або незбіг у виділенні фігур мовцем і слухачем у гештальті змісту або у гештальті звукового експоненту слова є причиною утворення деформацій у змісті і формі слова. Вперше поняття гештальту було висунуто німецьким фізиком Г. фон Еренфельсом у 1890 р., а основи гештальт-теорії (гештальт-психології) обґрунтовані німецькими психологами М.Верйтеймером, К.Коффкою та В.Келером у 20-х роках минулого століття.

– Чим же гештальт-теорія краща від інших?

– Вона, на мою думку, найкраще пояснює психофізіологічну природу мовних змін. Хаос мовних фактів добре вкладається у її рамки. Тим вона і приваблива. Так само, як і теорія академіка І.Павлова про мову як друкту сигналну систему.

– I як Вашу наукову концепцію сприйняла наукова громадськість?

– Так само, як зображене на відомій картині К.Юона "Нова планета". Там частина людей вітає появу нової планети, а інша, скопивши за голови, з жахом розбігається хотіти. Я і не чекав, що всі будуть мені аплодувати і кричати "ура!". Тих, хто

не сприйняв, було небагато, але дехто з мовознавців культарно висловлював сумніви: "навряд чи у аграрному ВНЗ можуть бути серйозні лінгвістичні дослідження". Слава Богу, більше було тих, хто все-таки підтримав. Це, зокрема, такі видатні вчені, як професори Інституту філології КНУ імені Тараса Шевченка І.О.Голововська, О.С.Снітко, Л.Г.Скализуб, А.К.Мойсіенко, К.М.Тищенко, Національного університету "Києво-Могилянська академія" М.А.Собуцький, Інституту мовознавства ім. О.О.Потебні НАНУ Є.А.Карпіловська, а також Московського державного університету імені М.В.Ломоносова Л.Г.Зубкова та О.О.Корнілов. Опоненти також позитивно оцінили мою роботу. Врешті-решт, усі члени авторитетної спеціради при КНУ імені Тараса Шевченка (яка, до речі, є єдиною в Україні докторською ради, де можна захищатися із загального мовознавства, психолінгвістики) проголосували "за".

Окрім того хочу згадати про підтримку нашого ректора академіка Д.О.Мельничук. Так сталося, що недавно до захисту, переживаючи неабияке нервове напруження, я мав зустріч із ним. Він мене дуже підтримав, хоч йому самому тоді було нелегко, і знайшов потрібні слова: "Роби все для того, щоб захиститися". А це дуже важливо – у критичний момент знати, що ти у тебе прикритий і що на тебе хтось надіється. Ректор – далекоглядний і масштабно мислячий керівник, який добре усвідомлює необхідність глибоких досліджень не лише у сфері біохімії, але також і у сфері соціально-гуманітарних наук. Ще три роки тому він підтримав створення лабораторії психолінгвістики і текстології, яка тепер діє при нашій кафедрі, що дало мені можливість легально провести серію психолінгвістичних експериментів, де респондентами були студенти та викладачі НУБіП України. Результати, опубліковані у кількох статтях, монографії та дисертації, викликали живу цікавість як широкого загалу мовознавців, так і членів спеці-

ради. На захисті, ще до виступу опонентів, мені поставили 15 питань, що зазвичай буває рідко...

– А яку практичну користь може принести Ваше дослідження?

– А чи може хтось визначити, який прибуток принесла теорія академіка Павлова про умовні і безумовні рефлекси? І до нього мільйони людей знали, що коли собаці поїжджеш шматок м'яса, то у неї почне виділятися сліна (безумовний рефлекс), або коли крикнеш "пожежа!", то люди почнуть тривожно озиратися (умовний рефлекс)? Сила хорошої теорії у тому, що вона несвідоме емпіричне знання мас піднімає на рівень наукового усвідомлення, при цьому добре пояснюючи природу речей, а це найважливіше. Прибуток від хорошої теорії важко підрахувати, бо він глобальний і щосекундний. Мова – то найважливіше соціальне явище, у динаміці якого багато хаотичного, на перший погляд незрозумілого. Спробувати пояснити причини змін у мові, і тим самим допомогти більш якісному навчанню мов і було моїм завданням.

Особисто я впевнений, що зроблено лише перший крок у новому напрямі, і цей напрям правильний. Потрібно ще багато чого досліджувати, проводити експерименти, розвивати наукову співпрацю з КНУ імені Тараса Шевченка, академічними інститутами.

– Спасиби за розмову.

Інтерв'ю провела
Н. Чехлова

ПРАВОПОРЯДОК

Тандем "НВЦ охорони – дільничий" приносить результат

Одним із основних напрямків діяльності нещодавно створеного навчально-виробничого центру охорони власності і безпеки об'єктів є профілактика, виявлення та документування правопорушень серед студентів. За мету поставлено не покарання, а доведення до свідомості кожного порушника суті вчиненого ним, його суспільну небезпеку та можливе настання тяжких і непредбачуваних наслідків.

Правопорушення, які скують студенти університету, мають свої особливості, показники і характер. Чисельність кримінальних злочинів та адміністративних правопорушень серед них невелика: проведене дослідження показало, що вона становить близько 6-8% від зафіксованих в регіоні. Серед правопорушень основне місце займають адміністративно-правові (відповідальність за які передбачена Кодексом України "Про адміністративні правопорушення") – 70% від загальної

кількості. Переважно це дрібне хуліганство, розпивання спиртних напоїв у громадських місцях і появам у нетверезому вигляді, паління у місцях, де це заборонено законом. Та громадський порядок страждає від будь-яких антисоціальних проявів. Не допускати їх – наше спільне завдання. Успіх же виховання студента значною мірою залежить від науковості, комплексності підходів, розумного використання виховного потенціалу, сил, засобів і форм управління виховним процесом.

В напрямку профілактики правопорушень, виявлення кримінальних злочинів центр охорони тісно взаємодіє з правоохоронними органами, безпосередньо із дільничним інспектором міліції Голосіївського РУ ГУ МВС України в м. Києві та відділом кримінального розшуку даного підрозділу. Керівництво університету звернулось до ГУ МВС України в м. Києві з проханням виділити для

постійного перебування на території університету співробітника міліції, створення спеціальної зони адміністративного обслуговування. Зарацце це питання вже вирішено: в кампусі працює дільничний інспектор міліції, якого забезпечено служ-

бовим приміщенням по вул. Генерала Родімцева, 1 та всім необхідним для ефективної і якісної роботи.

М.Гарайдич,

заступник директора НВЦ

охорони власності і безпеки об'єктів

М.В. Гарайдич і дільничний інспектор міліції Голосіївського РУ ГУ МВС України інн. І.Л. Ковтун за реєстрацією іноземних студентів

ХРОНІКА

Відбулися вибори деканів факультетів. В їх результаті на засіданні вченій ради університету на цих посадах були затверджені Р.О. Тарасенко (педагогічний факультет), Т.Г. Камінська (економічний факультет), А.Д. Діброзва (факультет аграрного менеджменту), О.С. Дороп (факультет землеробського діяльності), О.С. Яра (юридичний факультет), І.Л. Роговський (факультет конструктивного дизайну машин і систем природокористування), О.Г. Глазунова (факультет комп'ютерних наук і економічної кібернетики).

УСМІХНІСЬ!

Літо. Шикарна яхта. Господар фірмовим спінінгом ловить рибу, а поруч засмагає красуня-дружина. Та, на жаль, на гачок постійно чіпляється якийсь дріб'язок.

Неподалік з зачуханого баркаса п'яні рибалки раз-по-раз витягають сітки з прекрасним уловом.

– Ось так завжди, – бідкається господар яхти. – Одним все, а іншим – нічого!..

ОПАНОВУЮЧИ ФАХ

Перемагають краці

День 25 травня розпочався для нас, як завжди: ні погода, ні настрій, ні плани не обіцяли нічого особливого. І якби ми не зустрілись з головним редактором нашої університетської газети "Університетський курср" – так би, мабуть, і не познайомилися з чудовими молодими людьми – переможцями другого туру Всеукраїнської олімпіади з автоматизованого управління технологічними процесами.

Здавалося б, що там якася олімпіада? Заходи такого плану – явище доволі поширене, тож нині нам нікого не здивуєш. Таких поглядів, відверто кажучи, дотримувались і ми, пересічні студенти, але... Але лише до моменту спілкування з її учасниками. Для початку слід сказати дещо про саму подію. Ось уже два роки поспіль кафедра енергетики та автоматики ім. академіка І.І.

корисний обмін інформацією: учасники спільно з співробітниками кафедри АРС відвідали промислові потужності одного із флагманів агропромислового виробництва ВАТ "Комбінат \"Тепличний\"".

Отримавши приемні враження, молоді інженери-автоматики із хвилюванням очікували підбиття підсумків. Без нагород не залишився жоден учасник та ВНЗ, з якого вони прибули. Однак олімпіада на те і є олімпіадою, щоб визначати сильніших. Жюри визнало краціми студентів І. Чернова, Т. Лендела, Ю. Павловського, Д. Реута, І. Ющенка, С. Шевченка.

Переможці – студенти НУБіП України Ігор Чернов, який став крацім за напрямом "Автоматизація та комп'ютерно-інтегровані технології", та Тарас Лендел, якого відзначено дипломом I ступеня зі спеціальністю "Автоматизоване управління технологічними процесами". Коли спілкуєшся з такими людьми, розуміш: у нашої країні є майбутнє. Обидва юнаки – цікаві співрозмовники, перспективні, розумні, талановиті, амбітні.

Знайомство з Ігорем було незвичним. Ми аж ніяк не очікували зустрітися з таким аж надто сучасним хлопцем – задернуватим, зачільним, енергійним, з очима, що горять веселими вогниками, і з дивовижною посмішкою. Він приїхав до Києва з Маріуполя і до вступу в університет вже встиг закінчити

Мелітопольський коледж ВСПДАУ. Стати інженером було ще дитячою мрією, яка вдало реалізовується зараз. Юнак працює над цікавим і багатообіцяючим проектом – використання озону у картоплярстві, а якщо більш конкретно – досліджує проблему збереження урожаю картоплі за допомогою озону. Це дозволило б скоротити витрати хімічних засобів і покращити якість та екологічну безпеку врожаю. Ігор збиратиметься захищати з цієї теми диплом, а по закінченні навчання продовжувати свою наукову діяльність в нашому університеті. До того ж, він виявився оптимістом, захопним у життя, дотепним співрозмовцем.

Тарас же постав перед нами дуже серйозним та сконцентрованим. Юнак, який з дитинства мріяв стати інженером (як і батько, до речі, випускник нашого університету), він щойно повернувся з Варшави, з тамтешнього університету наук про життя, отож залишки поділився враженнями від поїздки. Тарас проходив у польській столиці стажування за спеціальністю і досліджував можливе застосування альтернативних джерел енергії у сільському господарстві. В найближчих планах по-

чаткуючого науковця – захист диплому: з допомогою свого дипломного керівника професора В.П. Лисенка він досліджує переробку рослинної речовини на дріжджі шляхом гідролізу.

Хочеться побажати хлопцям здійснення усіх їх планів та сподівань, адже вони заслуговують на це: будучи такими молодими, вони давно поставили перед собою певну мету і, знаючи як її досягти, впевнено крокують вперед. А крайні, батькам та нашому університету є ким пишатися...

О. Нінча, А. Дуткіна,
студентки 2-го курсу

Схід і Захід разом

Три дні поспіль на базі природничо-гуманітарного ННІ тривав II етап Всеукраїнської студентської олімпіади з хімії для вищих навчальних закладів аграрного і екологічного спрямування.

НУБіП України для проведення олімпіади обрано невипадково: наш потужний поліпрофільний виш дослідницького типу зусиллями трьох хімічних кафедр спроможний проводити такі заходи на високому рівні.

завдання в хімічній лабораторії. Максимальна кількість балів, яку можна було отримати, – 200.

Крацю виявилася першокурсниця факультету ветеринарної медицини нашого університету Христіна Метанчук. А ще в трійку призерів увійшли представники Національного лісотехнічного університету України і Харківської державної зооветеринарної академії.

Л. Абарбачук,
голова журі олімпіади

Дипломи звідусіль

Студенти НУБіП України відзначилися в заключних турах і інших Всеукраїнських студентських олімпіадах.

Грамотами за 2-ге місце з хірургії, паразитології, ветеринарно-санітарної експертизи та дипломом за 3-те місце у II етапі Всеукраїнської студентської олімпіади з ветеринарної медицини серед студентів аграрних вищих навчальних закладів III-IV р.а. відзначено студента 5-го курсу факультету ветеринарної медицини Олександра Айшпуря, грамотою за 2-ге місце у цих же змаганнях нагороджено команду факультету ветеринарної медицини, яку готував професор В.Ф. Галат.

Грамоти за крачу підготовку з морфології у II етапі Всеукраїнської студентської олімпіади з біології (секція біологія тварин) вручено студентці 3-го курсу факультету ветеринарної медицини Аліні Клець, за крачу теоретичну підготовку з біології (секція біологія тварин) - студенткам 3-го курсу факультету ветеринарної медицини Оксані Підопригорі та Анастасії Каліті. Команду ж НУБіП України у цих освітніх перегонах нагороджено грамотою за 3-те місце.

Наш кор.

ГРОШІ

Як виростити грошове дерево

Ви вже клієнт ПриватБанку? Чи ще тільки збираєтесь ним стати? У будь-якому разі сміливо приходьте! От знайомий усім з дитинства Буратіно ним не був – і де його гроші?.. Згадаймо, як у намаганні розбагатіти він закопав монети на Полі дурнів і поливав їх, очікуючи на "грошове дерево". Та, на жаль, залишився з носом, тому що не там посадив і не так поливав!

Було б куди розумінше, якби він відкрив депозит. Адже завдання кожної людини – посадити і виростити капітал. Головне – вибрати найбільш придатний варіант вкладу, щоб грошове дерево плодоносило якнайбільше.

На першому етапі важливо вирішити для себе, який вклад вам найбільш цікавий. Це може бути вклад накопичувальний, котрий ви будете "підгодовувати" протягом усього терміну, і, зрештою, зберете відмінний урожай за один раз, а може бути депозит, який дозволяє щомісяця зіняти відсотки "плоди" – надбавку до зарплати або пенсії. А ще можна вибрати вклад, котрий дозволить вам збирати "врожай" менший, але з можливістю докладати і зіняти гроші в будь-який зручний для вас час.

Власне "грошове дерево" ви можете "вирощувати" на "Приват-вкладі" протягом 12 місяців. Порівняно невеликий відсоток дозволяє максимально розпоряджатися своїми коштами: сьогодні без зайвої метушні ви можете зняти гроші, а завтра знову довкілля – "підгодувати" свого вихованця. І ви задоволені, і депозит "ситий". Після закінчення терміну дії вклад автоматично продовжується, не вимагаючи вашої присутності у відділенні.

Отже... У кожному з понад двох тисяч дев'яноста відділень ПриватБанку депозитні фахівці підкажуть вам оптимальний варіант вкладу, вислухають ваші побажання і очікування, підберуть найбільшу вигідну процентну ставку та умови депозиту. Після оформлення будь-якого вкладу вам відразу ж видастися "Електронна ощадкнижка" – щоб могли самі спостерігати за тим, як росте і міцнішає ваш депозит.

На базі Миколаївського державного аграрного університету відбувся II етап Всеукраїнської студентської олімпіади 2010/11 н.р. серед студентів вищих аграрних навчальних закладів освіти України III-IV рівнів акредитації за напрямом "Економіка і підприємництво" зі спеціальністю "облік і аудит". Серед учасників були представники всіх вищих навчальних закладів аграрного спрямування України. Честь НУБіП України відстоювали студентки економічного факультету Ольга Продан та Яна Богомол, яких готовував викладач кафедри бухгалтерського обліку та аудиту О.Г. Криворот. Наші представниці виявили грунтовні знання з облікових дисциплін: Яна Богомол відзначена дипломом третього ступеня, а Ольга Продан – грамотою за 4-те місце.

НАШІ ЮВІЛЯРИ

Людина, яка може дивитися вперед

Виповнилося 75 років заслуженому діячеві науки і техніки, академіку НААН України, кавалеру орденів "За заслуги" III та II ступенів, доктору економічних наук, завідувачу кафедри аграрної соціології та розвитку села професору В.К. Терещенко.

В.К. Терещенко – один з тих, чиє життя практично пов’язане з нашим університетом. Закінчивши економічний факультет Української сільськогосподарської академії у 1963 році, був призначений директором навчально-дослідного господарства на Сумщині. Вчораший випускник – і раптом керівник господарства! А що, він і не на таке спроможний! Потім п’ять років працював начальником головного проект-

ного бюро Українського гірничо-металургійного інституту. Тож у 1969 році, коли він вступив до аспірантури УСГА, Віктор Терещенко був досить досвідченою людиною. Захистивши кандидатську, працює в Національному університеті біоресурсів і природокористування України. Асистент, старший викладач, доцент, завідувач кафедри, доктор економічного факультету – Віктор Кирилович пройшов всі ці шляхи і знає все цю роботу.

Основні зусилля ювіляра спрямовані на вивчення проблематики соціально-економічного розвитку сільських територій, вирішення перспективних і поточних завдань з удосконалення навчально-виховного процесу, надання студентам поглиблених теоретичних і практичних знань. За рейтингом кафедра протягом багатьох років має високі показники.

Багато уваги В.К. Терещенко приділяє підбору та підготовці науково-педагогічних кадрів (зраз на кафедрі працює 4 доктори наук, у т.ч. член-кореспондент НААН України і 9 кандидатів наук). Він розробив теорію біосоціальної концепції розвитку соціально-трудових відносин. Теоретико-методологічна база цієї проблеми дала автору можливість забезпечити необхідні передумови для вирішення складного завдання – створення системи мотивації праці, яка відповідала б сучасному періоду та забезпечила ефек-

тивний розвиток соціально-трудових відносин в аграрному секторі України. Наукова новизна його досліджень – в комплексному вивченні чинників, які створюють соціально-економічне середовище, що спонукає людину і колектив до високопродуктивної праці з оптимальним напруженням фізичних та духовних сил. Науковий доробок ювіляра – 127 наукових та навчально-методичних праць, з них 14 монографій, 9 підручників і навчальних посібників для вишів, 26 методичних посібників та навчальних програм.

Віктор Кирилович – відомий економіст-аграрник не лише в Україні, але й у ряді зарубіжних країн, був радником міністра сільського господарства, радником з питань агропромислового виробництва міністра Кабінету Міністрів України.

А зараз професор В.К. Терещенко поєднує керівництво кафедрою з науково-навчальним центром Асоціації сільських і селищних рад України, ініціатором створення якої і був. З його подання три роки тому в НУБіП України розпочато підвищення кваліфікації голів місцевих рад, а з цього року така система введена в державі. Так що, як бачите, вміє дивитися наш ювіляр уперед, уміє! І вій йому не завада...

В. Галушко,
директор ННІ бізнесу

Свій 75-й травень зустрів заслужений діяч науки і техніки України, доктор технічних наук, академік ЛАНУ професор Г.Б. Іноземцев.

Випускник факультету електрифікації сільського господарства Української сільськогосподарської академії, яку закінчив у 1958 році, він присвятив життя енергетиці. Вибір майбутньої професії енергетика було зроблено цілком закономірно і свідомо. Дійсно, про людей, які мають таке широке коло наукових інтересів, високу науково-технічну ерудицію та інтелект в народі кажуть "це в нього від Бога". Про нашого ювіляра можна додати "...і від батьків".

Знайомство з історією родини Іноземцевих дає всі підстави говорити про існування "енергетичної" династії, яка зробила плідний внесок не тільки в енергетику, але і в становлення та розвиток факультету електрифікації університету.

Так, дід Георгія Борисовича професор Сергій Іванович Іноземцев – засновник і перший декан факультету, керівник першої на факультеті кафедри загальної електротехніки і електричних машин. Батько ювіляра, Борис Сергійович, успішно прийняв естафету і також багато років очолював кафедру. Цікаво, що загалом Іноземцеві віддали енергетиці більш ніж 200 років, а безпосередньо факультету – біля 90!

Безумовно, дух і традиції цієї династії повністю проявилися в нашому ювілярі. Трудовий шлях він почав з роботи у відділі електронно-іонної технології Українського НДІ механічної обробки деревини, де пройшов шлях від інженера-електрика до завідувача відділу електротехнології, захистив кандидатську і докторську дисертації. А з 1992 року і по сьогодні Георгій Борисович

Оптиміст

працює в нашому університеті. Сьогодні він – професор кафедри електропостачання, відомий в Україні і далеко за її межами вчений в галузі електротехнології, один із засновників нового напряму – застосування сильних електрических полів при виробництві покриттів на виробах складної конфігурації різного призначення із діелектричних та провідникових матеріалів. Розроблені ним наукові основи зарядки, електродинаміки руху заряджених мікрочастинок в електричному полі, дослідження електрофізичних властивостей діелектричних матеріалів, нових форм дії електромагнітних та акустичних полів на різних матеріалах обумовили можливість створення та впровадження принципово нових технологічних рішень та устаткування в сільському господарстві, машинно- та суднобудуванні, деревообробці та будівельній промисловості. Наукові розробки Г.Б. Іноземцева широко

впроваджені в Україні, Росії, Білорусі, Казахстані, Киргизії, Узбекистані, державах Балтії, Болгарії, Чехії. Ряд з них входить в державні та галузеві стандарти і відзначенні золотими, срібними, бронзовими медалями, дипломами та преміями міжнародних виставок та конкурсів. Він – автор понад 200 наукових та навчально-методичних праць, з них 7 підручників і 2 монографії, має 39 авторських свідоцтв на винаходи. Під керівництвом Г.Б. Іноземцева захищено докторська та 7 кандидатських дисертацій.

Своїм багаторічним досвідом Георгій Борисович щедро ділиться з колегами, його лекції та заняття, завжди живі і захоплюючі, з задоволенням відвідують студенти.

А ще він – оптиміст, і ця його "хвороба" заразна для тих, хто з ним спілкується...

О.Гай,
завідувач кафедри електропостачання ім. проф. В. М. Синькова,
А.Петренко, асистент

ПАМ'ЯТЬ

Не плач, солдате, не плач... – 2

8 травня, у переддень Дня Великої Перемоги, на території Спасо-Преображенської обителі милосердя, що в урочищі "Суха", з військовими почестями та за православним обрядом перепоховали 48 воїнів Червоної Армії, що загинули в 1941 році при обороні Києва й в 1943 – в боях на Дніпрі, з яких почалося звільнення столиці України.

Рештки солдатів були виявлені членами пошукових груп "Перемога", "Рубіж", "Вертикаль", ім. генерала Ватутіна, ім. Отамана Орлика, ім. генерала Потапова Українського благодійного фонду пошуку "Пам'ять" на території Ясногородського, Лютізького й Букринського плацдармів. Пам'ять загиблих вшанували представники районної влади, громадських організацій, служителі церкви й місцеві жителі. Панааху по загиблих воїнах відправив вікарій Київської митрополії УПЦ єпископ Броварський Феодосій.

Урочище "Суха" – частина Ясногородського плацдарму. Тут в 1943 році тривали жорсткі бої. Урочище сім разів переходило з рук в руки: обидві сторони докладали максимум зусиль, намагаючись закріпитися на цих висотах, і несли великі людські втрати. У складній бойовій обстановці не завжди вдавалось винести й поховати загиблих, тому і дотепер щороку пошукові групи "Пам'яті" знаходять у цьому районі останки бійців, які залишилися на полі бою.

– Увічнення пам'яті й поховання воїнів, які загинули під час Великої Вітчизняної війни, і через більш як півстоліття після Перемоги продовжуючи залишатися актуальним, – говорить заступник голови Українського благодійного фонду пошуку "Пам'ять" Олександр Тарасюк. – Ще й дотепер багато з них значаться знищими безвісти, останки десятків захисників і визволителів Батьківщини ми щорічно знаходимо на місцях колишніх боїв. Наш обов'язок перед ними, пам'ять і дяка – провести їх в останню путь гідно, з віддаванням військових і духовних почестей.

На жаль, імена герів не завжди вдається встановити: час стирає написи в солдатських "смертних" медальйонах, усе менше стає свідків тих подій. Але цього разу спеціалізований пошуковий гурт "Рубіж" під керівництвом Юрія Савченка вдалося знайти воїна з добре збереженим медальйоном і встановити його ім'я – червоноармієць Іван Васильович Гречкін, який геройськи загинув на Букринському плацдармі. На його поховання з Росії приїхали онуки і правнуки фронтовика.

– Ви не являєте, що відбувалося у нашій родині, коли ми довідалися, що через 66 років по війні наш дід тепер не безвісти зниклий, – розповідає онука червоноарміяця Наталя Гречкін. – Мама й бабуся багато розповідали про нього, і версій про його загибель теж було багато. Звістка про діда згуртувала нашу родину, у якій були певні труднощі, – він загинув за нас, і повернувся, щоб об'єднати сім'ю знову. Я низько вклоняюся тим, хто на громадських засадах веде цю святу роботу, за те, що запросили на поховання, за привітний прийом на українській землі – такого родинного тепла ми давно не відчували...

Відтепер в братській могилі на території обителі останній притулок знайшли 237 солдатів і офіцерів Червоної Армії. Серед них – і боець, останки якого було розкопано в Голосіївському лісі біля корпусу технічного ННІ. Про це "Університетський кур'єр" розповідав у статті "Не плач, солдате, не плач..." в номері за 12 грудня 2010 року. Нагадаємо, що за останні роки останки полеглих захисників Києва на території університету знаходилися кілька разів, але яка доля їх спілкала, ніхто не знає і по сьогодні. І лише в цьому випадку, завдяки активістам Українського благодійного фонду пошуку "Пам'ять" та інженеру університетського відділу стандартизації і метрології Володимиру Літвішку, фронтовик знайшов останній прихисток в братській могилі, у святій землі.

– Повага до нашого минулого, до пам'яті великого подвигу народу в роки Великої Вітчизняної війни має бути основою виховання наших підростаючих поколінь, – завершує тему керівник Фонду духовного відродження громадян "Віховання" Вікторія Івченко. – Братська могила, за якою ми доглядаємо, – лише деяція поваги, яку ми можемо виявити полеглим фронтовикам сьогодні. У наших планах – побудувати на території Спасо-Преображенської обителі милосердя музей слави народу, який буде розповідати про захисників нашої Батьківщини, про народ, який вистояв і зберіг духовність...

В. Обрамбальський

СПОРТ

Перше місце, здобуте в жорсткій конкуренції

Команда НУБіП України, набравши 128 очок, посіла 1-ше місце в загальнокомандному залику Всеукраїнської спартакіади "Здоров'я" серед науково-педагогічних працівників вищих навчальних закладів Міністерства аграрної політики та продовольства України. В цих змаганнях, які проходили у Вінниці, взяли участь 16 команд вишів ІІІ-ІV-р.а.

Перші місяці вибороли збірні викладачів з бадміntonу (Я.М. Михайлович, Н.Б. Федорина) і волейболу (А.О. Есаулов, З.В. Ружило, В.Ф. Калуга, О.С. Сиротін, С.В. Плетенчук, О.В. Васильченко. На жаль, цього разу її патріарх А.Г. Сердюк не зміг взяти участь в іграх).

Серед бронзових призерів – також дві наші команди: з тенісу настільного (Р.В. Сопівник, В.М. Володимиренко) і шахів (А.А. Руденський). Шосте місце посіла команда з міні-футболу (В.І. Артиш, С.В. Бурко, М.П. Костенко, П.Б. Кроп, О.А. Бешун, В.М. Прохніч, П.О. Чирва).

Саме завдяки їх зусиллям наш університет і посів 1-ше загальнокомандне місце, а конкуренція була дійсно сильна! Наши ми найближчими конкурентами на спортивних майданчиках були команди Вінницького національного аграрного університету і Подільського державного аграрно-технічного університету. Так що спортивний молоді університету є з кого брати приклад!

С.Вербицький,
заслужений кафедри фізичного виховання

PS. Волейбольну команду викладачів і співробітників університету добре знають на спортивних майданчиках України. Її можна побачити на різних змаганнях. Зокрема, запам'яталися напруженні товариські зустрічі з командами Білоцерківського НАУ, Ніжинського агротехнічного інституту та інших вищів.

Про волейбольні баталії у Ніжині хочеться згадати детальніше. Проходили вони 13 січня – на Щедрий вечір – і видалися справді щедрими на емоції, спортивні результати і гостину Врешті, перемога дружба! Саме того дня і народилася ідея проводити різдвяний волейбольний турнір серед викладацьких команд серед відокремлених структурних підрозділів НУБіП України. Її вже підтримали Ірпінський економічний коледж, Заліщицький аграрний коледж ім. Є. Храпливого та інші. Так що зараз команда у ранзі чемпіонів готується до різдвяного турніру.

Національний університет біоресурсів і природокористування України продовжує прийом до аспірантури на 2011 рік з таких спеціальностей

з відливом від виробництва:

інформаційно-комунікаційні технології в освіті; екологічна безпека;

без відливу від виробництва:

інформаційно-комунікаційні технології в освіті; екологічна безпека. Прийом документів – з 1 серпня по 15 вересня 2011 року.

Вступники складають іспити зі спеціальності, філософії та іноземної мови. За довідками звертатись: 03041, Київ-041, вул. Героїв Оборони, 15, кімн. 67а, телефон для довідок: 8 (044) 527-82-61, 527-85-31.

E-mail: aspirantura@nubip.edu.ua

Виходить з вересня 1956 року як
"ЗА СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСКІ КАДРИ"
а з квітня 2009 року - як
"УНІВЕРСИТЕТСЬКИЙ КУРСР"

Свідоцтво про державну реєстрацію:
№ 148-10-24 від 30.03.2009 року.

Засновник:
Національний університет біоресурсів
і природокористування України

Газета Національного
університету біоресурсів
і природокористування України

Університетський КУРСР

ПРОФСПІЛКИ

Ми відпочиваємо активно

"Ми відпочили на славу!" – так стисло висловили свої емоції члени команди профкому студентів і аспірантів НУБіП України "Профсила" після успішного виступу на спортивно-інтелектуальний грі "Лабіринт 2011", в якій брав участь профспілковий актив київських вишів. Змагання, організовані студентською профспілкою Національного технічного університету "КПІ", пройшли на його базі відпочинку "Політехнік". Ми були приємно здивовані не тільки новими знайомствами, цікавими конкурсами і захоплюючими змаганнями, але і гостинністю господарів.

За три дні змаганнями встигли все – побудували і обладнали наме-

тове містечко, проявили себе у спортивному орієнтуванні, навчилися діяти швидко і злагоджено у команді. Ми – це капітан "Профсила" аспірант Володимир Шапошник і студенти Руслан Волошук, Сергій Ткач, Артур Сіжук, Ярослава Вегера та авторка цих рядків. А головне – розуміти один одного, що і принесло нам друге місце серед 14 команд-учасниць і чудовий приз. До речі, решту призових місць вибороли господарі, які на туризмі "з'їли не одну собаку". І ще й сьогодні згадуються змагання – медичні і на байдарках та катамаранах, спортивний квест, оформлення табору тощо. Також хочеться відмінити майстерність кухарів і працівників

ідальні, які забезпечили учасникам здорове і смачне харчування. А якраз цього останнього студентству постійно не вистачає...

Н.Никифорова,
голова профбюро студентів
факультету екології і стального
розвитку

MUZEUM

Де зберігається час

ний, не знищений війною. На сьогодні це навчальна лабораторія кафедри грунтознавства та охорони ґрунтів.

У 1900 році при КПІ було засновано станцію випробування землеробських машин і знарядь. Одним із її підрозділів став музей сільськогосподарських машин. Засновником станції та музею був видатний інженер-механік професор К.Г. Шіндлер. Роботу музею як складової частини випробувальної станції було високо оцінено головою екзаменаційної комісії першого випуску КПІ Д.Л. Менделеєвим. На жаль, колекція у своєму початковому вигляді до нашого часу не дійшла. Як, до речі, і експозиція зоотехнічного музею, що працював при кафедрі загальної зоотехнії КПІ, яку очолювали відомі вчені М.П. Чирвінський, І.П. Марков, В.П. Уст'янцев. Сьогодні у ННІ тваринництва та водних біоресурсів зберігається колекція шкурок карукаля світового значення з його експозиції.

Одним із найкращих у світі серед анатомічних музеїв факультетів ветеринарної медицини є аналогічний музей нашого університету. Він налічує понад тисячу експонатів і постійно поповнюється.

Шість років тому розпочав роботу музей історії факультету інженерії агробіосистем. Багата історія його становлення й розвитку висвітлена в експозиціях і докумен-

тах музеюного фонду хронологічно. Це – музей-зал, де працюють аспіранти, проводяться екскурсії і заняття студентських груп, відбуваються зустрічі випускників і шановних гостей, урочисті і зворушливі засідання, зокрема учasnіків Великої Вітчизняної війни. Тут до послуг відвідувачів – наукові бібліотеки академіка П.М. Василенка і доцента Г.П. Опалка, підручники і посібники, опубліковані професорсько-викладацьким складом факультету, наукові збірники робіт минулих років, журнали і газети, які сповіщають про особливі моменти життя колективу.

При відповідних кафедрах університету також є ряд інших більших чи менших музеїв – навчальних лабораторій, зокрема, лісової фітопатології, лісової ентомології, хірургії, конярства, кормів.

У 1964 році почав функціонувати музей історії університету, організатором та фундатором якого став С.І. Силенко. Його естафету підхопив В.В. Котюжинський. У 1975 році музею присвоєно звання "народний".

І весь цей унікальний музейний комплекс завжди радо відкриває двері всім, хто цікавиться історією та природничими науками.

Л.Ланов'юк,
директор музею історії НУБіП України,
Л.Горбачова, завідувач музею

Ректор академік Д.О. Мельничук у музеї знайомить прем'єр-міністра України М.Я. Азарова і супроводжуючих його міністрів М.В. Присяжнюка та Д.В. Табачника з історією університету

Адреса редакції:
Україна, 03041, Київ, вул. Героїв Оборони, 15,
кім. 3-й навчальний корпус,
Тел. /факс (044) 527-82-09 (вн. 62-09)
e-mail: za_sg_kadry@ukr.net

Газета виходить раз на місяць.

Точка зору авторів публікацій не завжди співпадає з точкою зору редакції. Рукописи та фотографії не рецензуються і не повертаються

Оригінал-макет:
Видавничий центр НУБіП України,
Київ, вул. Героїв Оборони, 15, кім. 117
тел.: (044) 527-80-49, 527-84-34
факс: (044) 527-88-35

Номер віддруковано:

ТОВ "Баркон-Плюс"
Зам. №4217

Наклад – 1000 примірників.